

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ
ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУИСЬ”

Журнал пластового новацтва

“HOTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава

Відповідальний редактор:
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA
158 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє

Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“PLAST” Inc.
140-142 Second Avenue
New York 3, N. Y.

Обкладинка роботи Ірини Савойки

З М І С Т:

Впав сніжок	1
Віяв нічю вітер	2
Вертеп-загадка	8
А. Гаврялюк:	
Оксанка і каченятка	10
Різдвяні звичаї — загадка, подав братчик Ірко	16

Річна передплата — \$ 2.50. Но-
вачки та новачки складають її на
руки виховників, самітники та
неновачки пересилають просто на
адресу Адміністрації.

Ціна одного числа 25 центів.

Мал. К. Клюфас

Малюнки до **Новацького словника**

(Слова на останній сторінці)

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 1 (72)

Січень

1962

Сестричка Леся

Впав сніжок біленький,
Покрив всю дорогу.
Питається Святий Йосип
Ісуса малого:

— Ой, запряг я сани,
Та скажи, Дитино,
Куди хочеш поїхати,
У котру країну?

Чи в яку щасливу,
Чи в яку багату,
Щоби Дитя Боже
Вміла привітати.

Сплеснула в долоні
Божая Дитина:

— Хай несуть нас коні
В землю-Україну.

Заломила руки
У тривозі Мати:
— Там панує Ірод;
Там нам не бувати!

А Дитя ласкаве
Відповіло тихо:
— Там нам побувати,
Де найгірше лихо!

Мал. І. Савойка

Принести там вістку
В кожну хатину:
— Правда запанує,
Лютий Ірод згине!

Усміхнулась Мати.
Сіли в срібні сани
І в наш край помчались
Сніжними шляхами.

Віяв ніччю вітер,
Сніг вікно замів.
Чують в хаті діти:
Вітер зі степів!

На чужині діти
Чують волі дзвін;
Голосив по світі
Нашу волю він.

Бачать діти в далі,
Наче крізь туман,
Як то поспішали
Люди на майдан.

Чують, як лунала
Вістка всім нова:
Це Універсалу
Радісні слова:

Що буде віднині
Воля нам усім
В вільній Україні —
Від Карпат по Дін.

Правда це — чи мрії?
Чуєш? — Дзвони б'ють!
В Києві, в Софії,
Чи між нами тут?

І лунає вічно
В серці молодім
В Двадцятьдруге Січня —
Давній волі дзвін!

„ГОТУЙСЬ” ГОВОРИТЬ ДО СВОЇХ ЧИТАЧІВ

Дорогі мої Читачі!

І знов можу зустрічати Вас радісним привітом:

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Хочу сказати цей привіт так голосно, щоб почули Ви всі, що дожидаєте мене щомісяця та пильно читаете. Щоб почули мене й Батьки Ваші, що Вас на добро та славу Богу й Україні навчають. Щоб почули мене всі Ваші Сестрички та Братчики, що так радо граються з Вами та такі гарні казки розказують. Не помину особливо

Мал. Л. Вакович

ще тих Сестричок та Братчиків, що прикрашують мене чи то своїм писанням, чи малюнками, і тих, що мене друкують, складають та висилають у світ, до Вас. Хочу, щоб почули мій привіт теж і найважливіші з наших Сестричок та Братчиків: ті, що видумали таку гарну гру: новацтво та ведуть його. Наш Основоположник професор Олександр Тисовський, Начальний Пластун професор Северин Левицький, — Сірій Лев, всі Сестрички й Братчики із Головної Пластової Булави та Крайових Пластових Старшин.

Та ще хочу так голосно гукнути, щоб через моря та гори почули цей привіт всі, всі українські діти в цілому світі, а найбільше ті, що живуть там, в нашій Батьківщині, в Україні. Хочу їм сказати, що народився Христос, Син Божий та що скоро запанує Правда і в нашій Україні. І тоді вони всі теж зможуть і молитися, і гратися в новацтво, так, як Ви!

А Вам, Дорогі мої Читачі, приношу з цим числом аж дві несподіванки. Я Вам їх обіцяв! Перша це, як бачите, нова обкладинка. Я хотів теж вдягнутися наново з нагоди Свят! Малювала мою обкладинку Сестричка Ірка Савойка з Гартфорду. І за це я їй дуже вдячний! А знаєте, чому намалювала вона, що новак та новачка тримають разом цифру „50”? Бо цього року минає 50 літ від оснування нашого Пласту. Наша обкладинка буде нам цілий рік це пригадувати. І в кожному числі будемо щось про те писати.

Друга новина — це новацький календар. Мають свої календарі старші, чому б не мати свого новакам? Та ж новак мусить знати завжди, який цей день, та що йому в цей день робити! Календар малювала Сестричка Рома Баб'юк і за це я їй теж дуже вдячний.

А Ви вийміть цей календар, розкладіть його та прибийте на стіні у себе вдома, а один примірник і в Вашій домівці.

Одно тільки треба Вам знати: в деяких наших церквах святкуємо свята за **старим стилем**, в інших за **новим**. Цей календар, що його маєте в руках, складений за **старим стилем**. Коли спитаєте Ваших батьків, і почуєте, що Ваша парохія придержується **старого стилю**, то значить, це так, як на календарі. Якщо ж у Вас **новий стиль**, то від кожного дня на календарі треба відчислити 13 днів назад, щоб знати, на яке число свято, назначене в цей день у Вас припадає. Так ось Різдво за старим стилем — сьомого січня, а за новим вже 25 грудня. Спробуйте це самі собі обчислити, бож кожний з Вас вміє лічити до тринадцять!

Так отже, радійте цими несподіванками, радійте Різдвом, найвеселішим святом у році, а з Новим, 1962 роком прийміть від мене якнайщиріші побажання багато успіхів у новакуванні та в науці!

Ваш „Готуйсь”

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ГОТУЙСЬ” СКЛАЛИ:

Пані Євгенія Зелінська із Філядельфії — дол. 4.00. Новачка Вірляна Ткач із Ньюарку заробила дол. 2.00, розпродуючи своїм товаришкам українські книжечки та склала їх на фонд „Готуйсь”. За цей даток „Готуйсь” особливо щиро дякує їй!

Студенти першого курсу Вищих Курсів Українознавства ім. Григорія Сковороди в Торонті,

Канада, склали та прислали на фонд „Готуйсь” дол. 3.00. Переслала скарбничка Дарця Лада. Щиро дякуємо!

Пл. Станиця в Боффало, Північна Америка, склала дол. 4.10 центів.

А про те, як новацтво із Боффало складало цей даток, напишемо ширше в лютому.

ЧИ ЗНАЄТЕ ЙХ?

... це великий вчений, що досліджував історію України. Написав „Історію України-Руси”, що складалася з десяти томів та „Історію Української Літератури (Письменства) в п'яти книжках. Народився в Холмі, жив у Києві та у Львові. Під час першої світової війни москвини заслали його у глиб Московщини. Опісля став головою першого українського парламенту, Української Центральної Ради та головою Української Держави — Української Народньої Республіки. Центральна Рада проголосила дня 22 січня 1918 року Четвертий Універсал, в якому помістила такі слова:

„Однині Українська Народня Республіка стає Самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу”.

..... походив із давнього українського гетьманського роду. Спершу був генералом у московській царській армії. В часі Визвольних Змагань у 1918 році, у квітні став гетьманом України. Україна стала знов гетьманською державою. В час панування до України прилучено Крим, створено багато шкіл, Українську Академію Наук, два університети, наладнано шляхи на фабрики. Гетьманська Держава тривала сім і пів місяця, бо вже в грудні цього року мусів зректися гетьманської влади. Помер у Німеччині в 1945 році.

... це Головний Отаман Українських Військ в часі Визвольних Змагань в Україні. Походив з Полтавщини і там покінчив духовну семінарію, опісля вчителював на Кубані. Щоб боронити Україну від большевиків, створив українське військо, армію молоді Української Народньої Республіки. В Києві та на Слобідській Україні творив гайдамацькі полки. Його армія начисляла сто тридцять тисяч війська.

Його ім'я люблять та поважають усі українці; воно стає заохотою до дальшої боротьби за волю.

..... гине у Франції на вулиці Парижа від куль большевиць-

кого агента Шварцбарта, у 1926 році.

РОЗГАДКИ 3 ГРУДНЯ

КИЇВСЬКИЙ МИТРОПОЛИТ

ІЛАРІОН

(Вгорі зліва)

МИТРОПОЛИТ ГРАФ

АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ

(Вгорі справа)

МИТРОПОЛИТ

ЙОСИФ СЛІШИЙ

Дорогий „Готуйсь“!

Слава! Ми собі сказали, що цукерки
то турки і ми не будемо їх їсти,
а складемо гроші на передплати.
А тепер посилаємо Тобі їх.

Щоб ми татари не пе-
реловили дорогою

А тепер будемо спокійно святку-
вати Різдво і пидемо з колагото!

Христос Родився!

(агу, ми прочитаеш?!)

Мал. Р. Баб'юк

Мал. В. Любинська

На цьому образку бачите вертеп; це кожний легко пізнає. Це такий самий, як той, з яким колись ходили бурсаки-школярі від хати до хати. Бачите всі ляльки, що звичайно виступали в вертепі. На вищому поверсі стоять: дівчина, москаль, пастушок, жид, коза, на нижчому: цар Ірод, дід, козак, циган, баба.

Тільки ж на лихо, коли бурсаки вже приготували вертеп та поклялися спати, закрався чортик, попередягав ляльки на свій лад, а деяким то й голови поперемініював. Бідні бурсаки дуже налякалися, коли це побачили, та не знали, що їм робити. А Ви, Новаки, звикли помагати другим у потребі. Тому добре пригляньтеся, що та як тут поперемініюване, а тоді напишіть до „Готуйсь“. Тільки швидко, щоб бурсаки ще встигли все понаправляти, поки засвітить перша зірка і буде час йти з вертепом!

ЛІЧИЛКА

Коли зійдемося під новацькою ялинкою, чи то вдома в гостях на Різдво, будемо грати разом різні гри. А до гор треба часто вибрати: хто має ховатися, ловити, вгадувати щось, чи що там потрібно у грі. Щоб знати, кого вибрати, треба вміти полічити. А що це Свята, то й лічилка мусить бути святочна, не яканебудь! Найстарший у гурті уставляє всіх у круг та показує за чергою, при кожному слові пальцем на кожного новака. При цьому говорить:

На ялинці зірка — раз!

На ялинці два горіхи — раз, два!

На ялинці три цукерки — раз, два, три!

І чотири шоколядки — раз, два, три, чотири!

На ялинці яблучко рум'яне,

Хто досягне, той і яблучко дістане!

На кого випаде „дістане“, той вибраний.

Мал. І. Стецьків

А. Гаврилук

ОКСАНКА І КАЧЕНЯТКА

Находила осінь. Листя облітало з дерев і мов килимом вкривало землю своїми барвами. Закривало теж і стежечку маленької Оксани. Ту стежечку, якою вона часто бігала бавитися під час літа. Це було на хуторі її бабуні, де Оксана перебувала цілі вакації. А коли прийшов час повороту, батьки Оксани приїхали й забрали її назад до великого міста. Перші тижні дома були для Оксани все цікаві й веселі. Вона дуже любила школу, нових приятельок і забави з ними. Це життя було для Оксани повне пригод і радощів. Але коли Оксана залишалась сама, або тоді, як клалась до ліжечка, все пригадувались їй літо й бубунин ставок. Не раз, коли очка її клонились до сну, їй наче здавалося, що вона знов там. Біжить стежкою до ставка... по дорозі губить черевички, а далі перекидається через камінчик, що так незручно розложився на дорозі... Підноситься швидко, гей би со-

ромилась своїй невдачі, та чим скорше добігає до водички. А там усе щось цікаве можна було побачити! А яка радість, коли побачить дві жаби, які трохи сполохані приходом Оксани щось до себе рахчочуть і не знають чи грітися дальше на сонечку, чи шубовсьнути в воду. Або знова слимачок закотиться на травичку під камінчик і треба з ним ближче познайомитися й придивитися, як він спритно носить свою хатинку на плечах. В одному кутку ставка процвітає жовте латаття. Оксана, бувало, сяде й вдивляється в той цвіт. А над ним різні комашки кружляють і насолоджуються теж їх красою. Гарні були то дні...

А найбільше пам'ятає Оксана, як то вона з бабунею вийшла на ставок останнього дня перед від'їздом у місто. Їм назустріч із середини ставка плив такий дивний, рівний рядочок. Оксана відразу запитала: — А що це таке?

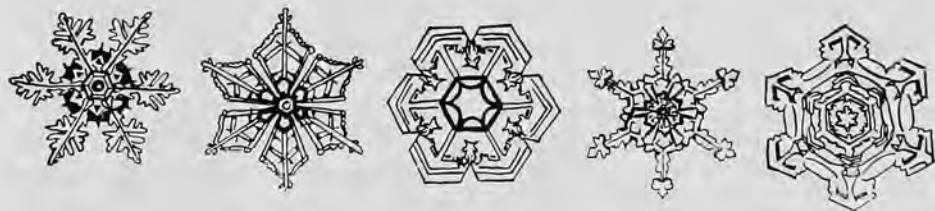
— Це каченятка так плавають. — відповіла бабуня.

— А чому так рядочком? — допитується далі цікава Оксана.

Бабуня бачить, що Оксана мало знає про життя каченятток, тому розказує їй. — Знаєш, Сяню, качечки це дуже любі птиці. Цікаве їх життя. Мати-качка робить гніздечко зі свого пір'ячка, що має на грудях. Там вкладає одинадцять зелених яєчок і вигріває їх. Коли каченятка пролупляться, їхня мати зараз шукає водички й провадить їх туди. Там вони вчаться плавати, а потім літати. Мати все пливе перша, а за нею наперед відважніші каченятка. Все вони плавають разом і коли остання не вспіває, всі пристають і беруть її зі собою. А рядочком плывуть, бо в них все є порядок. Ніхто не пхається й не перепливає поперек іншого. Кожна качечка знає й тримає своє місце. Слухають мами й ніколи не відпливають в інші сторони ставочка. Вони живуть по цілому світі. Є вони в Україні, в Америці і в теплих країнах. Коли прийдеш ти сюди

знова на другий рік, то запізнаєшся ще краще з ними. А до того часу наслідуй каченятток, вчилося добре змалку, йди все відважно своєю доріжкою й помагай завжди тим, що недомагають. В тій хвилині каченятка голосно заквакали: — Ква, ква, ква! — немов би зрозуміли слова бабуні й погоджувалися з її порадою. Оксані аж сльози покотилися по личку з жалю за новими приятелями, але в серденьку зродилася рішуча постанова наслідувати всі добрі прикмети каченятток. Може на другий рік, як вона знова повернеться до бабуні, зможе сказати: — Ква, ква, каченятка, — я була така, як і ви, тож прийміть мене в свої ряди...

З такими думками Оксана зашипляла. А вночі снилося їй, що вона плавала з каченятками по ставку в бабуні, але ще дуже недомагала. — Завтра мушу бути ліпша в обов'язках. — шептала крізь сон Оксана. — До того часу, аж навчуся добре плавати з каченятками на ставку в бабуні на хуторі!

Новачка Сяня Мостович із Люївіл, Америка, пише:

Дорога Сестричко Редакторко!

Цих вакацій я була в новацькому таборі біля Дітройту. Це був мій перший табір, що його я відбула від початку до кінця. Коли мені було шість років, я була у Великому Лузі, але лише кілька днів, бо мені було тужно за мамою і я плакала часто.

Із цього табору я дуже вдоволена й щаслива. Я пройшла першу новацьку пробу та стала „жовтодзюбом“. Кожний день, прожитий у таборі, залишив стільки чудових споминів, що я й зараз знову поїхала б у табір.

Найбільше подобалися мені в таборі вечірні вогники та ватри. Їх найрадше згадую. Біля ватри влаштовували ми багато вистав. Одного разу я грала стареньку бабусю. Мені дали довгу спідничку, хустку на голову і костур у руки. Я мусіла змінити голос і говорити „грубо“. А іншим разом виступала я в ролі карлика.

Біля вогників ми співали та виконували вправи. Довкруги нас було дуже темно, тільки відблиск вогню освітлював наші постаті й лица. Далеко за нами шумів ліс своєю пісню. Пізнім вечором бра-

лися ми за руки і пісню „Ніч вже йде“ закінчували наші вогники. Опісля наша Командантка, Сестричка Віра та Булава, Сестрички: Христя, Уля, Марта, Зірка, Оксана, поверталися з нами в бараки. Ми роздягалися та клалися спати. Від втоми ми скоро заснули.

Я жду нетерпеливо чергових вакацій, щоб знову поїхати в новацьких табір.

Готуйсь!

Сяня Мостович

Гніздо Новачок „Працьовиті Звірятка“ в Клівленді, Північна Америка, хоче розказати нам усім своє переживання:

Дорога Гостя в нашому Гнізді

Вже два тижні заздалегідь знали ми, що наше Гніздо відвідає Крайова Референтка Новачок, пластунка сеньйорка Евстахія Гойдиш. Про це сказала нам наша сестричка Гніздова, Мирося Фур. Гніздо дістало точні вказівки, що і як приготувати, чого навчитися, в який день та в котрій годині прийти до домівки та що принести з собою.

Не минуло й два дні, а вже всі новачки та кожний рій зокрема були готові зустрічати нашу Дорогу Гостю. А час іде так поволі, неначе рак лізе. Здається — ніколи не було таких довгих днів. Не обійшлося і без страху: а що, коли Сестричка спитас щось таке про Тараса Шевченка, чого ми ще не знаємо? Це ж його сторіччя, а наше Гніздо зма-

гається з іншими Гніздами про Нього!

Нарешті субота, 4 листопада. Ранком наука в Рідній Школі. Але сьогодні нам вона не дуже йде. Ми ждемо нетерпеливо четвертої години після полудня.

Домівка гарно прикрашена, на столі розкладені наші книги, хроніка, задачі, малюнки, ручні роботи, витинки з газет зі згадками про Тараса Шевченка. Все це приготувляли ми в минулому році.

Рої уставилися так: „Бджілка” зі Сестричкою Миросоєю Фур, „Гірська Мурашка” зі Сестричкою Орисеєю Волчук, „Лисичка” з Сестричкою Аретою Галущинською, „Зайчики” зі Сестричкою Олею Світенко, „Зозулька” зі Сестричкою Даркою Кришталович і „Голубка” зі Сестричкою Миросоєю Рабкевич. Разом 44 новачки та шість сестричок.

Вже йдуть! Струнко! Двері відчинилися і на порозі стала Сестричка Референтка, а за нею Братчик Станичний пластун сеньйор Кришталович. Новачки: Марта Школьник та Аня Фаріон привітали Сестричку та вручили їй китицю квітів від Гнізда, а новачка Христя Гук виголосила вірш „Новацький Привіт”.

Сестричка Референтка подякувала за привіт і квіти та сказала, що їй дуже приємно бути поміж нами та бачити нас усіх. Тішилася, що нас так багато зібралось, була вдоволена й весела.

Ми відітхнули: страх і перша цікавість минули.

Рій „Голубки” мав досі всіх новачок - прихильниць. Їх тут прийняли до новацтва, а жовті хусточки заложили їм на шию Сестричка Референтка і Сестричка Миросоя Рабкевич. Вони були дуже раді цьому та горді. Гніздо привітало нових новачок нашим привітом „Готуйсь”!

Того дня відвідала наше Гніздо ще одна гостя. Це була пластунка сеньйорка Ганна Коренець. Її ми привітали новацьким привітом.

Гості оглянули нашу виставку, похвалили нашу добру працю та запевнили, що знов колись придуть до нас.

А коли гості залишили нас самих, тоді щойно розв'язалися наші язички. Кожна хотіла сказати про свої враження й помічання. А найкраще висловила це одна новачка з роя „Голубка”: — Я ж казала, що нема чого боятися, що Сестричка Референтка така сама, як і наші сестрички, тільки трохи старша. А ви мені не вірили!

А новачка Вірляна Ткач з Ньюарку написала нам уже казочку до образків, що були поміщені в числі „Готуйсь” за грудень, на сторінці сімнадцятій:

Пригода різдвяної зірки

Одного дня, як уже вечоріло, перша зірочка приглядалася, як діти санкувалися. Сніг був сві-

жий і було гарно надворі. Янголики лагодили подарунки чемним дітям. Вони також взяли ту зірочку з собою, щоб завісити на ялинку чемним українським дітям. Запакували всі подарунки і поїхали на землю. Як вони їхали лісом, зірка нагло випала зі санок. Заплакала вона гіркими сльозами, але янголики були вже далеко і не чули її.

Вігли два зайчики і побачили зірку. За той час янголики прибирали ялинку. Хотіли повісити зірку на вершок, але зірки не було. Всюди шукали — нема! Один янголик сказав: — Я поїду шукати її.

Взяв лещети і поїхав. Дивиться — біжать два зайчики. Він їх спитав:

— Чи ви не бачили зірки?

— Так, вона за цими кущиками! — відповіли зайчики. Тоді янголик взяв зірку та щасливий повернувся в небо.

Янголики повісили зірку на вершок ялинки, взялися за ручки навколо і заспівали разом: „На небі зірка ясна засяла”...

**

Новак Марко Луцький з Нью-Йорку теж описав ці образки:

Янголики в небі пригтовляють даруночки для чемних українських діточок. Бачимо там іграшки: ведмедика, лялю. Всі ці дарунки янголики пакують у мішок. Збоку лежить велика зірка. Коли янголики ховали подарунки, зірка всунулася до міш-

ка та разом із Святим Миколаєм та янголиками з'їхала на землю.

Подорозі, в карпатському лісі, висунулася з мішка й загубилася. Найшли її зайчики та почали нею гратися. А тим часом янголики в небі прикрашують ялинку: кулями, ланцюжками. Та бач — зірки нема, щоб повісити на вершок. Шукають янголики, заглядають, а зірки нема. Посилають янголика на землю по зірку. Одягнувся янголик в гуцульський китарик, прип'яв лещети й легенько з'їхав у карпатський, засніжений ліс. Побачили його зайчики та чемно віддали зірку. Янголик подякував і полетів з зіркою на небо. Тоді всі янголики завісили зірку на вершку прибраної ялинки, а вродувана зірка заблестіла золотим промінням. Ту зірку побачили на Україні діти, що санкувалися та виглядали першу зірку, щоб заєсти до Святої Вечері.

**

І Вірляна і Марко дуже гарно переказала цю казочку. А як Ви її переповіли б? „Готуйсь” все ще жде Ваших відповідей. І якщо будуть добрі, певно їх помістять!

**

Новачка Богданка Ратич із Філадельфії, Америка, пише нам: Дорогий „Готуйсь”!

Я сьогодні дістала „Готуйсь” за листопад і переглянувши його, найшла на сторінці 14 загадку „Книжка, найдорожча кож-

ному українцеві". Моя розгадка така:

НТШ	Кобзар
СПА	ікейго
меч	Поезії
два	
очі	
лев	
інч	
Еко	
хор	

Т. Шевченко „КОБЗАР”, Поезії.
Здоровлю щиро!

Богданна Ратич

І дуже добре відгадала Богданка! Так і справді звучить ця розгадка. Чи Ви теж пробували розгадувати, та чи Вам теж вийшло те саме? А якщо Ви не розгадували, то візьміть собі тепер число за листопад і перевірте, як виглядають питання і як розгадка!

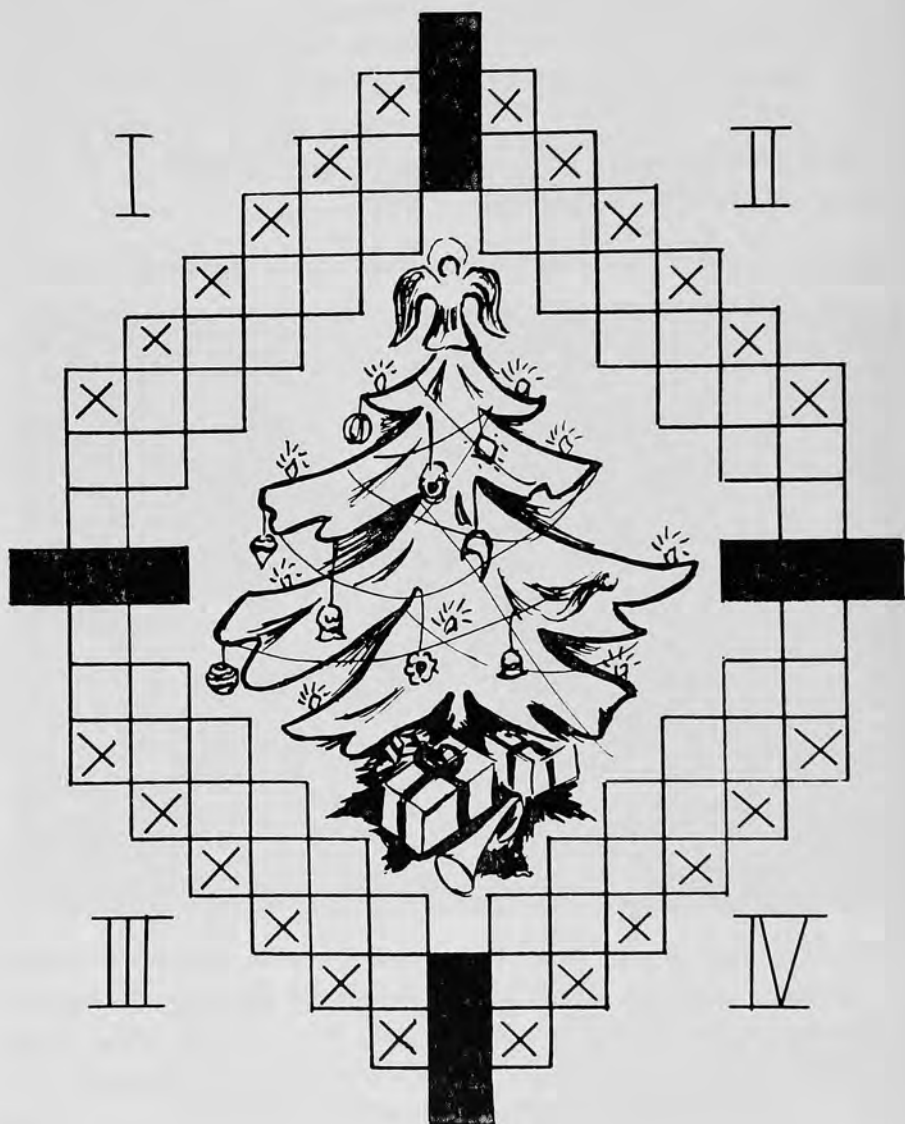
Я постаралася виповнити прямокутнички буквами. Вийшло:

Пластуни із Франції, що живуть та вчаться в монастирі Благовіщення в Ле Като, відвідали цього року таких самих українських пластуників у таборі в Німеччині. На світлині вони стоять в лаві перед Основоположником Пласту, Професором Олександром Тисовським, що його добре знає кожний новак та новачка.

РІЗДВЯНІ ЗВИЧАЇ

В УКРАЇНІ

ЗАГАДКА

РІЗДВЯНІ ЗВИЧАЇ В УКРАЇНІ

(Подав братчик Ірко)

Слова треба вписувати в кожний стовпик згори вниз так, що перша буква кожного слова припаде на прямокутник із хрестиком в горішній половині загадки, в долішній половині на хрестик випаде остання буква слова.

Значення слів:

Група I (починати зліва внизу і йти вгору до права)

Живе в воді
Одержує кожний при хрищенні
Назва одного зі зміслів
Дерево, що живе дуже довго
Огрівав Ісуса в вертепі
Похвальна пісня

Група II (починати зліва вгорі і йти до права вниз)

Коли викопати землю, останеться ...
Старинна зброя
Число, писане з кінця до початку
Приходить після дня
Коли дві лінії сходяться, творять ...
Міра поля

Група III (починати вгорі зліва і йти до права вниз)

Хижий звір з великою гривобою
Кажемо: я йду, він ...
Час, коли нема війни, називаємо ...
Ловить миші
Рільник ... поле
Звір з бородою

Група IV (починати знизу зліва і йти вгору до права)

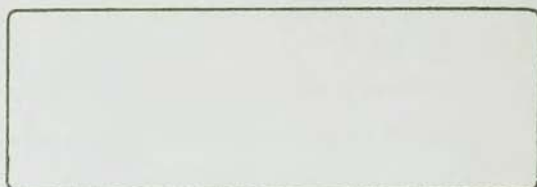
Може бути в дереві
Злий дух намовляє нас на ...
Є в плоті
Ім'я новачки
Батько нашого батька це наш ...
Комаха, що болюче кусає, подібна до бджоли

Букви на місці хрестиків, читані зліва до права дадуть нам назву радісного свята та наших звичаїв, зв'язаних із ним.

From:

„P L A S T”, I n c.
140-142 2nd Ave
New York 3, N. Y.

To:

Подала Світлана Луцька

НОВАЦЬКИЙ СЛОВНИК

(Малюнки до цих слів — на внутрішньому боці верхньої обкладинки)

Дідух

Christmas wheat ears
die Weihnachtsgarbe

Кутя

wheat dish
das Weizengericht

Коляч

white bread
der Stollen

Просфора

unleavened bread
ungesäuertes Brot

Узвар

fruit stew
das Backobst

Вареники

ravioli (з італійської мови)
gefüllte Mehltaschen

Пирог

pies
gefüllte Pastetten

Голубці

stuffed cabbage
die Krautrollen

Борщ

borsht, red beats soup
die Rübensuppe

Ушка

soup ravioli
die Teigöhrlein

Свічка

candle
die Kerze